

[Glønborg]

en lille smule ved i stedet for at bruge udtrykket »i offentligretlige forskrifter«. Men det reelle indhold er jo: Hermed fremsætter Fremskridtspartiet en lov, som siger, at man skal blæse på, hvad der i øvrigt ellers står i lovene. Det er en mærkelig måde at drive lovgivningsarbejde på. Kristeligt Folkeparti vil altså hellere samarbejde med miljøministeren om at finde en fornuftig administration af den gældende lovgivning og eventuelt være med til at lempe den på enkelte felter.

Derfor en vis tilslutning til tanken, men en klar afvisning af den måde, Fremskridtspartiet foreslår problemet løst på.

Jane Oksen (FP):

Først tak til miljøministeren, fordi miljøministeren trods alt åbnede for et samarbejde, en diskussion om de store problemer, som ligger i dette lovforslag. Vi erkender selvfølgelig i Fremskridtspartiet, at et sådant forslag får en lang række konsekvenser, og at der selvfølgelig ude i kommunerne skal tages en række brede hensyn, men derfra og til at kalde forslaget komplet umuligt er der altså et langt stykke.

Det er da helt klart, at hvis man lovgiver på et sådant område, får det en række konsekvenser, det er simpelt hen logik. Men når ministeren så taler om, at alt dette kan ordnes via en lokalplan i kommunerne, og at der skal være klagemuligheder ligesom ved kommunepanloven, så synes vi ærligt talt, miljøministeren taler lidt udenom. Det er jo helt klart, at hvis vi overlader til kommunerne at afgøre disse ting, ligesom De Radikale også har været inde på, så vil næsten samtlige mennesker, der ikke får ret hos kommunen, selvfølgelig klage videre. Så kan de klage videre til Miljøankenævnet, og hvordan det så vil tage imod en sådan klage, ja, det bliver formentlig, at det giver en tidsbestemt dispensation, og så er man sådan set lige vidt.

De mennesker, det drejer sig om, har ikke råd til at have to boliger, og det, det handler om, er faktisk, at de skal have lov at have folke-registeradresse f.eks. i deres sommerhus. Det er jo de færreste mennesker, der har råd til at have to boliger. Vi taler tit om, at der er mangel på gode boliger, og der er faktisk et væld af dejlige moderne sommerhuse, som man udmærket kan bo i hele året, så på denne måde kunne vi samtidig løse et boligproblem.

Venstre sagde også, at hr. Knud Lind skulle tage imod deres udstrakte hånd. Jeg skal ikke kunne svare for hr. Knud Lind, men selvfølgelig vil vi i Fremskridtspartiet tage imod en hvilken som helst udstrakt hånd og er også indstillet på et samarbejde om dette forslag, og derfor er det så skuffende, når man ikke har andre bemærkninger, end at forslaget er urealistisk, altså en total afvisning. Jeg har ikke hørt nogen konkrete svar på, hvorfor det er så urealistisk, som man vil gøre det til. De problemer, det medfører, kan selvfølgelig løses, hvis man har viljen til det.

Socialdemokratiet var også meget, meget negativ, og indlægget gik jo også på, at man overhovedet ikke kunne bruge Fremskridtspartiet som samarbejdspartner. Jeg synes snart, vi skulle være kommet ud over den barneleg, der hedder, hvem man kan samarbejde med. Spørgsmålet må være, hvad man samarbejder om, og ikke hvad partibetegnelsen tilfældigvis er.

Nu har Fremskridtspartiet for fjerde gang fremsat dette lovforslag, og når man taler om, at nu skal man se på problemerne osv., så har vi altså nu for fjerde gang muligheden for at se på de problemer, som vi med lidt god vilje kunne have set på for mange, mange år siden, så det vil jeg altså kun kalde at trække sagen ud.

Ifølge miljøministeren agter regeringen altså ikke at lovgive på dette område. Som svar på et spørgsmål, som jeg stillede miljøministeren den 30. november 1988, sagde miljøministeren – som miljøministeren også sagde her i sin tale i dag – at man ville udsende en vejledning fra Miljøministeriet om dispensation fra forbudet mod helårsbeboelse i sommerhusområder, og at det i vejledningen skulle henstilles, at kommunerne ud fra menneskelige hensyn gav personlige helårstilladelser til folkepensionister, der har ejet et sommerhus i 5 år eller mere, og som ønskede at nyde deres otium i huset.

Dette mener vi langtfra er tilstrækkeligt i Fremskridtspartiet.

For det første ved vi godt, at henstillinger ofte ikke er det papir værd, de er skrevet på. Et tydeligt eksempel kan jeg nævne i en sag fra Christiansfeld Kommune, hvor man er ualmindelig negativ over for en invalidepensionist. På trods af lægeerklæringer og bevisligt mindre medicinforbrug og ikke mindst langt mindre omkostninger for kommunen i form af, at han